

Mar. Schurmann
14. Aug.
48.

504
412.

Nihilis: dant;

Scribe tui gregis eare, uno vbi, p[ro]laudissimam
virginem: quam si ab ~~fortissimam~~ ing[er]is comm[en]den
omnium Bonarem v[est]ram capacissimam, à mod[er]atissimam
p[ro]p[ri]am. v[est]ri impleri, à p[ro]p[ri]ate supra ex[er]cit[us] virtut[um]
singulari, injurios quodammod[us] t[ame]n et sup[er]vacuam
sermonis. Tam[en] id commissum est. Hanc t[ame]n p[ro]p[ri]etate
minuit, p[ro] me h[ab]et ut cum ip[s]a sim t[ame]n t[ame]n
s[em]per amicitia. Nihil est quod gravius utrius
improbit. Dum tamen p[ro]p[ri]etate qu[od] eare humanitate
exceptis in me colatam fore, ^{ne indignare si} ~~facile~~ ^{mihi}
philosophi t[ame]n v[est]ra adscribere, et hoc audaculi
te dicitur, qui mihi p[ro]d[er]e, ut p[ro] me p[ro]p[ri]etate
et tibi, non dedisse beneficium; quia ^{me}
instrumentum utilitatis tue fecit. ~~Explicit~~ ^{Explicit}

Hoc tibi, mox adq[ue] Marianam Cas[im]ir[ian]am
p[ro]p[ri]etate. Ad unum ut facias à te ~~facile~~
de ^{si q[ui]s dicitur} ~~causis~~ Valde t[ame]n v[est]ra. Vale scilicet
illud te scides. scribe ~~captivam~~ quod
cominus ~~exp[er]t~~ ^{nam} ~~h[ab]et~~ ^{va[ri]e} ~~mihi me~~
Ois major auri[um] ~~h[ab]et~~ p[ro]p[ri]etate a v[est]ris
ab[er]gisse. In ^{v[est]ro} ~~offid~~ ² ~~Barlaam~~ ² ~~Nicomag~~
P[ro]p[ri]etate. d. li. x. c. lxx. c. lxx.

M[ar]cus Schurmann
p[ro]p[ri]etate a d[omi]no